



Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 22 november 2012*

”Överklagande — Dumpning — Förordning (EG) nr 121/2006 — Import av linor och kablar av stål med ursprung i bland annat Indien — Beslut 2006/38/EG — Förordning (EG) nr 384/96 — Artikel 8.9 — Åtaganden i samband med antidumpningsförfarandena”

I mål C-552/10 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 19 november 2010,

Usha Martin Ltd, Kolkata (Indien), företrätt av V. Akritidis och E. Petritsi, dikigoroï, samt av F. Crespo, avocat,

klagande,

i vilket de andra parterna är:

Europeiska unionens råd, företrätt av B. Driessen, i egenskap av ombud, biträdd av G. Berrisch, Rechtsanwalt, och av N. Chesaites, barrister,

Europeiska kommissionen, företrädd av T. Scharf och S. Thomas, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av R. Silva de Lapuerta, tillförordnad ordförande på tredje avdelningen, samt domarna K. Lenaerts, G. Arestis (referent), J. Malenovský och T. von Danwitz,

generaladvokat: P. Cruz Villalón,

justitiesekreterare: handläggaren A. Impellizzeri,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 3 maj 2012,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom

- 1 Usha Martin Ltd har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 9 september 2010 i mål T-119/06, Usha Martin mot rådet och kommissionen (REU 2010, s. II-4335) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen Usha Martin Ltd:s talan om ogiltigförklaring av dels kommissionens beslut 2006/38/EG av den 22 december 2005 om ändring av beslut 1999/572/EG beträffande godtagande av åtaganden i samband med antidumpningsförfarandena beträffande import av linor och kablar av stål med ursprung i bland annat Republiken Indien (EUT L 22, 2006, s. 54) (nedan kallat det omtvistade beslutet), dels rådets förordning (EG) nr 121/2006 av den 23 januari 2006 om ändring av förordning (EG) nr 1858/2005 beträffande införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av linor och kablar av stål med ursprung i bland annat Republiken Indien (EUT L 22, s. 1) (nedan kallad den omtvistade förordningen).

Tillämpliga bestämmelser

- 2 Europeiska unionens tillämpning av antidumpningsåtgärder regleras i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 461/2004 av den 8 mars 2004 (EUT L 77, s. 12) (nedan kallad grundförordningen).
- 3 Under rubriken "Åtaganden", föreskrivs följande i artikel 8.1, 8.7 och 8.9 i grundförordningen:

"1. Under förutsättning att det preliminärt har fastställts att dumpning och skada föreligger, får kommissionen godta ett tillfredsställande åtagande som en exportör frivilligt gör att ändra sina priser eller att upphöra med export till dumpade priser, om kommissionen efter särskilt samråd med rådgivande kommittén är övertygad om att dumpningens skadliga verkan därigenom undanröjs. I sådana fall skall, under den tid åtagandena är i kraft, de preliminära tullar som införts av kommissionen i enlighet med artikel 7.1 eller, i förekommande fall, de slutgiltiga tullar som införts av rådet i enlighet med artikel 9.4 inte tillämpas på berörd import av den berörda produkten när den tillverkas av de företag som anges i kommissionens beslut om godtagande av åtaganden och i eventuella ändringar av detta. Prishöjningar i enlighet med sådana åtaganden får inte vara större än vad som krävs för att undanröja dumpningsmarginalen, och de bör vara lägre än dumpningsmarginalen om sådana prishöjningar skulle vara tillräckliga för att undanröja skadan för gemenskapsindustrin.

...

7. Kommissionen skall begära att varje exportör vars åtagande godtagits regelbundet lämna uppgifter om åtagandets fullgörande och tillåter kontroll av relevanta uppgifter. Om dessa krav inte uppfylls skall detta betraktas som en överträdelse av åtagandet.

...

9. Om en part i ett åtagande bryter mot eller återtar åtagandet, eller om kommissionen återtar sitt godtagande av ett åtagande, skall godtagandet av åtagandet efter samråd återtas genom ett beslut av kommissionen eller, i förekommande fall, genom en förordning från kommissionen, och den preliminära tull som införts av kommissionen i enlighet med artikel 7 eller den slutgiltiga tull som införts av rådet i enlighet med artikel 9.4 skall automatiskt tillämpas, under förutsättning att den berörda exportören har givits tillfälle att lämna synpunkter, utom i de fall där exportören i fråga har återtagit sitt åtagande.

Alla berörda parter eller medlemsstater får lämna uppgifter som innehåller tillräcklig bevisning för att ett åtagande brutits. Den påföljande bedömningen av huruvida åtagandet brutits eller inte skall normalt slutföras inom sex månader och under inga omständigheter senare än nio månader efter det att en välgrundad begäran ingivits. Kommissionen får begära att medlemsstaternas behöriga myndigheter bistår vid övervakningen av åtaganden.”

Bakgrund till tvisten

4 Bakgrunden till tvisten framgår av punkterna 2–19 i den överklagade domen, enligt följande:

”2. [Klaganden], Usha Martin Ltd, är ett bolag bildat enligt indisk rätt, vilket tillverkar linor av stål som företaget exporterar till bland annat Europeiska unionen. [Klaganden] och bolaget Wolf bildade det gemensamma företaget Brunton Wolf Wire & Ropes, som är etablerat i Dubai (Förenade Arabemiraten). Även Brunton Wolf Wire & Ropes tillverkar linor av stål som företaget exporterar till unionen.

3. Den 12 augusti 1999 antog Europeiska unionens råd förordning (EEG) nr 1796/1999 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på import av linor och kablar av stål med ursprung i Republiken Indien, Folkrepubliken Kina, Mexikos förenta stater, Republiken Polen, Republiken Sydafrika, Ukraina och Republiken Ungern och om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av linor och kablar av stål med ursprung i Republiken Korea (EGT L 217, s. 1).

...

5. Den individuella antidumpningstullsats som i skäl 86 och i artikel 1.2 i förordning nr 1796/1999 infördes för [klaganden] uppgick till 23,8 procent. I artikel 2 i förordning nr 1796/1999 föreskrivs att linor och kablar av stål som exporteras av företag som gjort åtaganden som godtagits av Europeiska kommissionen, däribland [klaganden], befrias från den aktuella antidumpningstullen.

6. [Klaganden] åtog sig, genom det åtagande som företaget gjort enligt artikel 8.1 i grundförordningen, bland annat att respektera de minimipriser som fastställts för export av linor av stål till unionen, detta för att säkerställa att dumpningens skadliga verkan undanröjdes.

7. [Klaganden] åtog sig även att se till att varje försäljning av den berörda produkten skulle åtföljas av en giltig åtagandefaktura (nedan kallad åtagandefaktura), det vill säga en faktura innehållande den information som anges i bilaga VI till åtagandet (punkt 4.1 i åtagandet). Enligt punkt 4.2 i åtagandet åtog sig [klaganden] att inte utfärda åtagandefakturer för ’produkter som inte omfattas av åtagandet’. I punkt 4.3 i åtagandet anges att [klaganden] ’är medveten om att om det visar sig att [klaganden] har utfärdat åtagandefakturer som inte uppfyller villkoren i [nämnda] åtagande, har kommissionen rätt att fastställa att förklaringen [som klaganden gjort] om att den aktuella fakturan uppfyller åtagandet inte gäller och följaktligen informera de behöriga tullmyndigheterna i medlemsstaterna om detta, samtidigt som gemenskapsinstitutionerna har rätt att vidta de åtgärder som föreskrivs [i punkt] 8 [i nämnda] åtagande’.

8. [Klaganden] åtog sig också att varje kvartal anmäla all försäljning av linor av stål i unionen till kommissionen i detaljerade rapporter, i enlighet med de föreskrivna tekniska specifikationerna, inbegripet försäljning av linor av stål som inte omfattas av åtagandet, och att samarbeta med kommissionen genom att förse kommissionen med all den information som denna anser nödvändig för att säkerställa åtagandets efterlevnad (punkt 5 och bilagorna II, III, IV och V till åtagandet).

9. Enligt punkt 6 i åtagandet åtog sig [klaganden] dessutom att iaktta skyldigheten att inte kringgå bestämmelserna i åtagandet, till exempel genom att inte direkt eller indirekt ingå avtal om kompensation med kunderna i unionen.

10. I punkt 8 i åtagandet, med rubriken 'Överträdelse och återtaganden', föreskrivs slutligen följande:

'[Klaganden] är, utan att det påverkar tillämpningen av [punkt] 8.3, medveten om följande:

- Om förevarande åtagande inte efterlevs eller om företaget underlåter att samarbeta med ... kommissionen vid kontrollen av att åtagandet efterlevs, anses det utgöra en överträdelse av detsamma. Detta gäller även vid underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen inge de rapporter som krävs enligt [punkt] 5, om inte underlåtenheten beror på force majeure.
- Om kommissionen har anledning att tro att åtagandet har överträtts, har ... kommissionen rätt att omedelbart införa en preliminär antidumpningstull på grundval av de mest tillförlitliga uppgifter som finns tillgängliga med tillämpning av artikel 8.1 i grundförordningen.
- Om åtagandet överträds eller om ... kommissionen eller [klaganden] häver åtagandet kan, enligt artikel 8.9 i grundförordningen ... en slutgiltig antidumpningstull införas på grundval av de faktiska omständigheter som konstaterats i samband med den undersökning som ledde till att åtagandet gjordes, under förutsättning att [[klaganden]] har getts tillfälle att lämna synpunkter, förutom om det är företaget självt som ... återtar åtagandet.'

...

12. Genom beslut 1999/572/EG av den 13 augusti 1999 om godtagande av åtaganden i samband med antidumpningsförfarandena beträffande import av linor och kablar av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, Republiken Indien, Mexikos förenta stater, Republiken Polen, Republiken Sydafrika, Republiken Korea, Ukraina och Republiken Ungern (EGT L 217, s. 63), godtog kommissionen bland annat [klagandens] åtagande.

13. I samband med en undersökning som syftade till att kontrollera att åtagandet efterlevdes, i enlighet med punkterna 5.1 och 5.4 i åtagandet, besökte kommissionen i januari och februari år 2005 [klagandens] lokaler i Indien och Förenade Arabemiraten.

14. Genom skrivelse av den 12 maj 2005 underrättade kommissionen [klaganden] om att den till följd av undersökningen ansåg att [klaganden] hade överträtt åtagandet vid tre tillfällen, och att kommissionen följaktligen hade för avsikt att återta sitt godtagande av åtagandet.

15. Genom skrivelser av den 20 maj, den 29 augusti och den 6 september 2005 lämnade [klaganden] sina synpunkter på konstaterandet att åtagandet hade överträtts och på kommissionens planerade återtagande.

16. Den 8 november 2005 antog rådet förordning (EG) nr 1858/2005 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av linor och kablar av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, Republiken Indien, Republiken Sydafrika och Ukraina till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen (EUT L 299, s. 1). Rådet beslutade, genom förordning nr 1858/2005, att de antidumpningsåtgärder som var tillämpliga på import av den berörda produkten med ursprung i bland annat Indien, vilka införts genom förordning nr 1796/1999, skulle vidtas i ytterligare fem år.

17. Genom [det omtvistade beslutet] beslutade kommissionen att återta sitt godtagande av det åtagande som [klaganden] hade gjort beträffande import av linor och kablar av stål och, följaktligen, ändra beslut 1999/572 genom vilket åtagandet hade godtagits. Kommissionen

lämnade samtidigt den 23 december 2005 ett förslag till förordning till rådet, vilken avsåg att godtagandet av åtagandet skulle återtas och att en slutgiltig antidumpningstull skulle införas för [klaganden] (KOM(2005) 541 slutlig).

18. I det [omtvistade] beslutet konstaterade kommissionen tre överträdelser av åtagandet. Granskningen av [klagandens] räkenskaper visade för det första att betydande volymer av den berörda produkten av de slag som inte omfattas av åtagandet inte hade tagits med i de kvartalsförsäljningsrapporter som [klaganden] hade lämnat till kommissionen, i strid med vad som anges i punkt 5.2 och i bilaga IV första stycket till åtagandet. Kommissionen konstaterade för det andra att [klaganden], i strid med punkt 4.2 och 4.3 i åtagandet, hade sålt de aktuella varorna till närliggande importörer i Förenade kungariket och Danmark och tagit med varorna i åtagandefakturorna. För det tredje framgick det vid kontrollbesöket hos Brunton Wolf Wire & Ropes lokaler i Dubai att vissa linor av stål som hade exporterats från Förenade Arabemiraten till unionen hade deklarerats ha sitt ursprung i Förenade Arabemiraten, när de i själva verket hade sitt ursprung i Indien.
19. Rådet antog således den 23 januari 2006 den [omtvistade] förordningen. Enligt artikel 1 i den [omtvistade] förordningen hade [klaganden] tagits bort från förteckningen över bolag som befriats från slutgiltiga antidumpningstullar. Den slutgiltiga antidumpningstull uppgående till 23,8 procent som hade införts för [klaganden] enligt skäl 86 och artikel 1.2 i förordning nr 1796/1999, och vars giltighetstid förlängdes genom artikel 1.2 i förordning nr 1858/2005, infördes följaktligen på import av de berörda produkter som [klaganden] tillverkade och exporterade till unionen.”

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

- 5 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 19 april 2006 väckte klaganden talan och yrkade dels att det omtvistade beslutet och den omtvistade förordningen skulle ogiltigförklaras i den del dessa unionsrättsakter berörde klaganden, dels att rådet och kommissionen skulle förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.
- 6 Klaganden anförde två grunder till stöd för sin talan i första instans. Den första grunden avsåg att proportionalitetsprincipen hade åsidosatts. Den andra grunden avsåg felaktig rättstillämpning, bristande motivering och maktmissbruk med avseende på de berörda produkternas ursprung.
- 7 Som första grund gjorde klaganden gällande att de två oegentligheter som kommissionen påpekat – dels underlåtenhet att lämna in en rapport avseende den försäljning som inte omfattades av åtagandet, dels användning av åtagandefakturor – enligt proportionalitetsprincipen inte utgjorde allvarliga överträdelser av åtagandet. Kommissionen hade därmed inte rätt att vidta en så drastisk sanktionsåtgärd som att återta godtagandet av åtagandet.
- 8 Tribunalen fann att talan inte kunde vinna bifall på den första grunden. Som skäl härför anförde tribunalen, i punkterna 53–55 i den överklagade domen, i huvudsak att en överträdelse av ett åtagande i sig är tillräcklig för ett återtagande och att proportionalitetsprincipen inte är tillämplig vid bedömningen av beslutet att ta ut antidumpningstullar till följd av återtagandet. Att godtagandet av åtagandet återtas medför nämligen att slutgiltiga antidumpningstullar tas ut för importen och själva lagenligheten av återtagandet av det godtagande som gjorts med avseende på åtagandet kan inte ifrågasättas med stöd av denna princip.
- 9 Vad beträffar den andra grunden som klaganden anförde till stöd för sin talan fann tribunalen, i punkt 58 i den överklagade domen, att den saknade verkan och att talan följaktligen skulle ogillas i sin helhet.

Parternas yrkanden

- 10 Klaganden har yrkat att domstolen ska
- i första hand upphäva den överklagade domen i dess helhet, samt ogiltigförklara det omtvistade beslutet och den omtvistade förordningen, i den del dessa unionsrättsakter berör klaganden,
 - i andra hand återförvisa målet till tribunalen, och
 - förplikta rådet och kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna som uppkom i målet vid tribunalen.
- 11 I sin svarsskrivelse har rådet yrkat att domstolen ska
- i första hand ogilla överklagandet,
 - i andra hand ogilla talan eller återförvisa målet till tribunalen, och
 - förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna i målet vid tribunalen.
- 12 I sin svarsskrivelse har kommissionen yrkat att talan ska ogillas och att klaganden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, både vid tribunalen och domstolen.

Prövning av överklagandet

Parternas argument

- 13 Klaganden har som enda grund gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den fann att en överträdelse av ett åtagande i sig räckte för ett återtagande, att ett sådant återtagande innebar att antidumpningstullar ska tas ut, att proportionalitetsprincipen inte var tillämplig på detta beslut, samt att själva lagenligheten av återtagandet av det godtagande som gjorts med avseende på åtagandet till följd härav inte kunde ifrågasättas med stöd av denna princip.
- 14 Vidare har klaganden gjort gällande att tribunalen uppenbart missuppfattade de faktiska omständigheterna när den fann, i punkt 48 i den överklagade domen, att ”sökanden ... inte efterlevt det aktuella åtagandet”, såtillvida att detta påstående felaktigt antyder att klaganden medgett en överträdelse av åtagandet, i den mening som avses i artikel 8 i grundförordningen, vilket inte var fallet. Klaganden har aldrig medgett att felet och oegentligheterna var tillräckligt allvarliga för att bedömas som någon sådan överträdelse av åtagandet som avses i artikel 8.9. Vidare låg försäljningspriset på samtliga produkter som omfattades av åtagandet över det föreskrivna minimipriset, medan övriga produkter som inte omfattades av åtagandet de facto omfattades av ändamålsenliga antidumpningstullar och kontrollerna fungerade på ett effektivt sätt och klaganden samarbetade fullt ut.
- 15 Klaganden har särskilt hävdad att beslutet att återta godtagandet av åtagandet med stöd av artikel 8.9 i grundförordningen utgjorde ett första led i införandet av antidumpningstullar och är att likställas med en sådan rättsakt från unionens institutioner som ska kunna överprövas av domstol för att underställas en kontroll av huruvida det är förenligt med proportionalitetsprincipen. Klaganden anser att samtliga beslut angående åtaganden enligt artikel 8, rörande bland annat godtagande av ett åtagande, vilka villkor detta är förenat med och preliminärt återtagande härav, ska kunna överprövas av domstol utifrån denna princip. Om detta inte vore fallet skulle det, enligt klaganden, innebära att unionens institutioner, och kommissionen i synnerhet, ges ett obegränsat utrymme för skönsässig bedömning

vid tillämpningen av artikel 8. Om denna princip inte skulle tillämpas på åtagandet skulle det i förlängningen innebära att kommissionen inte var skyldig att motivera sina beslut att återta godtaganden och att dessa rättsakters giltighet inte längre kunde underställas någon domstolsprövning.

- 16 Rådet har, vad beträffar argumentet om den påstådda missuppfattningen av de faktiska omständigheterna i punkt 48 i den överklagade domen, påpekat att klaganden inte vid något tillfälle, vare sig under utredningen eller i förfarandet vid tribunalen, bestritt kommissionens bedömning att klaganden dels hade underlåtit att ta upp i en rapport till kommissionen försäljning av varorna i fråga som inte omfattades av åtagandet, dels hade inkluderat varor som inte omfattades av åtagandet i åtagandefakturorna, och att klaganden därför inte hade levt upp till åtagandet. Tribunalens konstaterande i punkt 48 i den överklagade domen var därför riktigt. Vad beträffar påståendet att andra meningen i punkt 51 i domen skulle kunna förstås som ett medgivande från klagandens sida att överträdelsen av åtagandet var av allvarlig art, anser rådet att tribunalen, i denna punkt, endast hänvisar till förstainstansrättens dom av den 4 juli 2002 i mål T-340/99, Arne Mathisen mot rådet (REG 2002, s. II-2905), och till de två villkor som måste vara uppfyllda för att kommissionen ska kunna återta sitt godkännande av åtagandet och införa en slutlig antidumpningstull.
- 17 Enligt rådet framgår det klart och tydligt av artikel 8.9 i grundförordningen att beslutet att återta godtagandet av åtagandet är en direkt följd av överträdelsen av åtagandet i fråga, på samma sätt som att införandet av en antidumpningstull är en direkt följd av att ett godtagande av ett åtagande återtas. Det görs ingen åtskillnad mellan allvarliga och mindre allvarliga överträdelser av åtagandet. När en exportör erbjuder sig att göra ett åtagande och kommissionen godtar detta, är exportören skyldig att uppfylla samtliga villkor i detta åtagande. Rådet påpekar att åtaganden bygger på ett förtroende mellan exportören, som genom åtagandet har möjlighet att undgå att betala tull, och kommissionen. Kommissionen har å sin sida en skyldighet gentemot unionsindustrin att se till så att dessa åtaganden har motsvarande effekt som införandet av antidumpningstullar.
- 18 Rådet anser att ett beslut att återta godtagandet av ett åtagande när åtagandet brutits inte är avhängigt en separat prövning av huruvida ett sådant återtagande är proportionerligt. Rådet har samtidigt påpekat att kommissionen endast kan återta godtagandet av ett åtagande om den kan konstatera att det skett en överträdelse av villkoren i åtagandet. Detta konstaterande kan prövas i domstol i sedvanlig ordning.
- 19 Rådet har slutligen framhållit att klaganden aldrig gjort gällande att artikel 8.9 i grundförordningen i sig skulle stå i strid med proportionalitetsprincipen genom att det däri föreskrivs att en överträdelse av åtagandet räcker för att kommissionen ska återta godtagandet av detta åtagande.
- 20 Kommissionen har anslutit sig till vad rådet har anfört i fråga om bakgrunden till tvisten. Härutöver har kommissionen påpekat att artikel 8 i grundförordningen inte innebär någon rätt för klaganden att få ett åtagande godtaget samt att kommissionen har ett betydande utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om beslut att godta eller inte godta ett åtagande som ett företag erbjuder sig att göra. Klagandens grund innebär i själva verket ett ifrågasättande av grundförordningens giltighet med hänvisning till proportionalitetsprincipen, då det tydligt följer av förordningens lydelse att kommissionen kan införa antidumpningstullar till följd av en överträdelse av ett åtagande. Kommissionen har gjort gällande att för det fall klagandens tolkning av artikel 8 godtogs, skulle detta allvarligt inverka på åtagandenas verkningfullhet, vilka är avsedda att ha motsvarande verkan som antidumpningstullar (det vill säga undanröja dumpningens skadliga verkan).
- 21 Kommissionen har hävdats att det är dess uppgift att undanröja dumpning som har skadlig verkan, och en central del i detta arbete består i att övervaka åtagandenas efterlevnad. Att kravet på att lämna information tekniskt sett inte uppfylls är i detta avseende av stor betydelse, eftersom syftet härmed är att möjliggöra för kommissionen att iakttä sin skyldighet att kontrollera åtagandenas efterlevnad.

Kommissionen ges, enligt artikel 8.7 i grundförordningen, inte mycket utrymme för skönsmässig bedömning i detta avseende. I bestämmelsen föreskrivs att om kraven i åtagandet inte uppfylls, ska detta betraktas som en överträdelse av åtagandet.

Domstolens bedömning

- 22 Inledningsvis kan det erinras om att kommissionen, enligt artikel 8.1 i grundförordningen, om det fastställts att dumpning och skada föreligger, kan välja att godta ett tillfredsställande åtagande som en exportör frivilligt gör att ändra sina priser för att undvika export av berörda varor till dumpade priser, om kommissionen är övertygad om att dumpningens skadliga verkan undanröjs genom detta åtagande.
- 23 Det framgår härvid av punkt 12 i den överklagade domen att kommissionen beslutade att godta klagandens åtagande. Klaganden åtog sig härigenom att respektera de minimipriser som fastställts för export av linor och kablar av stål till unionen, för att säkerställa att dumpningens skadliga verkan undanröjdes.
- 24 Mot bakgrund av syftet med artikel 8 i grundförordningen var klaganden – till följd av åtagandet som den är bunden av – skyldig att inte enbart säkerställa åtagandets faktiska efterlevnad, utan även bidra till en verkansfull kontroll av att åtagandet efterlevs, genom att samarbeta med kommissionen inom ramen för det förtroendeförhållande som låg till grund för kommissionens beslut att godta åtagandet.
- 25 I punkt 48 i den överklagade domen fann tribunalen att klaganden inte efterlevt åtagandet, för det första genom att åsidosätta sin skyldighet att lämna kvartalsrapporter för den försäljning av den berörda produkten som inte omfattas av åtagandet och för det andra genom att åsidosätta sin skyldighet att inte utfärda åtagandefakturor för produkter som inte omfattas av detta åtagande.
- 26 I den andra delgrunden har klaganden gjort gällande att tribunalen uppenbart missuppfattade de faktiska omständigheterna när den fann att klaganden hade medgett en överträdelse av åtagandet, i den mening som avses i artikel 8 i grundförordningen, trots att klaganden hela tiden hävdade att det inte skett någon allvarlig överträdelse av åtagandet. Domstolen inleder med att pröva denna delgrund.
- 27 Domstolen påpekar härvid att en sådan missuppfattning måste framstå som uppenbar av handlingarna i målet utan att det är nödvändigt att göra en ny bedömning av de faktiska omständigheterna och av bevisningen (se dom av den 3 september 2009 i mål C-535/06 P, Moser Baer India mot rådet, REG 2009, I-7051, punkt 33 och där angiven rättspraxis).
- 28 Det framgår av den överklagade domen att klaganden inte vid något tillfälle bestred kommissionens bedömning att klaganden dels hade underlåtit att i rapporterna till kommissionen redovisa den försäljning av varorna i fråga som inte omfattades av åtagandet, dels hade inkluderat varor som inte omfattades av åtagandet i åtagandefakturorna. Tribunalen gjorde därför en riktig bedömning när den fann att klaganden inte hade uppfyllt åtagandets krav.
- 29 Klaganden har vidare gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna och har i huvudsak ansett att tribunalen felaktigt fann att kraven i åtagandet inte var uppfyllda. Domstolen finner att överklagandet inte kan prövas såvitt avser detta argument, eftersom klaganden härigenom försöker få till stånd en omprövning av tribunalens bedömning av de faktiska omständigheterna, vilket domstolen inte är behörig att göra i ett mål om överklagande.
- 30 Vad beträffar påståendet att tribunalen, i punkt 51 i den överklagade domen, hade angett att klaganden inte hade bestritt att den hade begått allvarliga överträdelser, finner domstolen att klaganden inte kan vinna framgång med detta påstående då detta har sin grund i en feltolkning av denna punkt. Att tribunalen framhöll att "[klaganden] har inte bestritt att dessa villkor är uppfyllda" innebär nämligen inte att tribunalen fann att klaganden hade medgett att den begått en allvarlig överträdelse. Tvärtom

är tribunalens resonemang i punkt 51 inriktat på bedömningen att ”varje brott” mot åtagandet automatiskt medför att godkännandet av åtagandet återtas, utan att det krävs någon bedömning av graden av de överträdelse som begåtts.

- 31 Klaganden har i den första delgrunden hävdad att tribunalen gjorde en felaktig bedömning, bland annat i punkt 51 i den överklagade domen, när den fann att klaganden inte hade bestritt att det begåtts en allvarlig överträdelse av åtagandet, i den mening som avses i artikel 8.9 i grundförordningen, vilket ger kommissionen rätt att återta sitt godtagande. Enligt klaganden är beslutet att återta godtagandet av åtagandet med stöd av denna bestämmelse ett första led i införandet av antidumpningstullar, och det innebär ett utrymme för skönsmässig bedömning för kommissionen som kan bli föremål för domstolsprövning utifrån proportionalitetsprincipen.
- 32 Domstolen finner härvid att det visserligen följer av artikel 8.9 i grundförordningen att antidumpningstullar automatiskt ska införas om kommissionen återtar sitt godtagande av åtagandet. Däremot har kommissionen som sagt ett utrymme för skönsmässig bedömning när den prövar på vilket sätt åtagandet har överträtts och huruvida det, med beaktande av proportionalitetsprincipen, finns skäl att återta godtagandet av åtagandet. Under dessa omständigheter är det, till skillnad mot vad tribunalen har funnit i punkterna 51 och 55 i den överklagade domen, tillämpningen av detta utrymme för skönsmässig bedömning som unionsdomstolen har att pröva.
- 33 Det framgår nämligen av artikel 8.9 andra stycket i grundförordningen att kommissionens bedömning av huruvida åtagandet brutits normalt ska slutföras inom sex månader och under inga omständigheter senare än nio månader efter det att en välgrundad begäran om prövning av en eventuell överträdelse ingetts av en berörd person eller medlemsstat.
- 34 I förevarande fall, såsom påpekats ovan i punkt 28, framgår det av punkt 48 i den överklagade domen att klaganden inte efterlevt åtagandet, för det första genom att åsidosätta sin skyldighet att lämna de kvartalsrapporter som krävdes, och för det andra genom att åsidosätta sin skyldighet att inte utfärda åtagandefakturer för produkter som inte omfattas av åtagandet. Det framgår i detta hänseende av skäl 26 i det omtvistade beslutet att kommissionen inte ”anser ... att iakttagandet av skyldigheten att lämna riktiga försäljningsrapporter eller utfärdandet av åtagandefakturer för varor som inte omfattas av åtagandet är av underordnad betydelse i förhållande till övriga bestämmelser i åtagandet”. Enligt samma skäl anser kommissionen att den ”måste ha tillgång till alla uppgifter om försäljningen av den berörda produkten i gemenskapen för att det skall vara möjligt för den att övervaka åtagandet på ett effektivt sätt och säkerställa att det efterlevs samt se till att dumpningens skadliga verkningar undanröjs. Om försäljningsrapporterna är ofullständiga eller oriktiga uppstår tvivel om företagets iakttagande av åtagandet i övrigt. Iakttagande av rapporteringsformalitetserna måste därför anses utgöra en av de främsta skyldigheterna för de berörda företagen.”
- 35 Det är vidare uppenbart att kommissionens övervakning av åtagandenas efterlevnad är beroende av att de handlingar som lämnas av de berörda exportörerna som ett led i åtagandet är tillförlitliga. Om en exportör inte iakttar den rapporteringsskyldighet som följer av ett sådant åtagande som i det aktuella fallet, skadas det förtroende som utgör en nödvändig förutsättning för samarbetet som etableras i och med åtagandet. En sådan överträdelse av åtagandet riskerar därför att leda till att nyttan med åtagandet går förlorad. Under dessa förutsättningar ska rapporteringsskyldigheten betraktas som grundläggande för ett välfungerande system med åtaganden varigenom betalning av antidumpningstullar kan undgås.
- 36 Det är viktigt att påpeka att syftet med artikel 8 i grundförordningen, det vill säga att säkerställa att dumpningens skadliga verkan för unionsindustrin undanröjs, huvudsakligen grundar sig på exportörens samarbetskyldighet och på övervakningen av att åtagandet som exportören förbundit sig till efterlevs på ett korrekt sätt.

- 37 Klaganden har därför inte förmått visa att kommissionen gjorde en felaktig bedömning när den fann att klaganden inte hade iakttagit en grundläggande skyldighet.
- 38 Klagandens argument (se punkterna 27–43 i den överklagade domen) föranleder inte domstolen att göra någon annan bedömning än kommissionens bedömning, nämligen att de skyldigheter som klaganden hade åsidosatt var av grundläggande karaktär.
- 39 Det är utrett att klaganden inte efterlevde åtagandet, både vad beträffar sin skyldighet att lämna kvartalsrapporter för den försäljning av den berörda produkten som inte omfattas av åtagandet och beträffande sin skyldighet att inte utfärda åtagandefakturor för produkter som inte omfattas av detta åtagande. Bedömningen att en grundläggande skyldighet i åtagandet hade åsidosatts kan följaktligen inte vara oriktig. När kommissionen, mot denna bakgrund, beslutade att återta sitt godtagande av klagandens åtagande gjorde den så utan att åsidosätta proportionalitetsprincipen. Det ankom vidare på kommissionen att därefter utta slutliga antidumpningstullar från klaganden i enlighet med artikel 8.9 i grundförordningen.
- 40 Av det ovan anförda följer att överklagandet inte kan bifallas såvitt avser den enda grunden. Överklagandet ska därför ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 41 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när ett överklagande avvisas eller ogillas. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 är tillämplig i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Rådet och kommissionen har yrkat att klaganden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet, ska deras yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

- 1) Överklagandet ogillas.**
- 2) Usha Martin Ltd ska ersätta de rättegångskostnader som uppkommit i detta förfarande.**

Underskrifter